

Libris
Respe

Gheorghe

Erizanu

Texte egoiste

Blogograme

R o t o n d a

CARTIER

Cum apar moldovenii?	9
Tender	10
Și vom fi proști	12
De Ignat.....	14
Eminescu. Azi.....	14
Jurnaliști și vremuri în trei portrete.....	15
Celeabinsk 65	17
O fotografie	19
Patriotismul	20
Excursie la mănăstire	20
Dreptul la Rai	21
Cum și-a tras internet actorul Boris Cremene	21
Unde sunt moldovenii?.....	22
Parisul & Londra	22
Veaceslav Negruță, singur	23
Neamțul austriac și românii români	
& românii basarabeni	24
Un domn din Luxemburg la Chișinău	24
Liber-profesioniștii	25
Moș Gavril și Vilniusul	26
Pensiile, cultura și finanțele	27
Cum se face o revoluție.....	28
Omul de sâmbătă. Cu seceră și ciocan	29
Pariul lui Alexandru Mușina	29
Portretul statalistului moldovean	30

Iubiri periculoase	31
Ucraina. 69	33
Primarul Carol Schmidt	35
Murgul din Crimeea	37
<i>Back the USSR</i> . Dilema lui Kaha	38
Bomba lui Vasile	39
Luni, 7 mai	40
Profanarea & clonarea memoriei	43
Dicționarul lui Valentin Guțu	45
Mircea V. Ciobanu are dreptate.....	46
Istoria unui partid	47
Generația Like.....	49
Frédéric Beigbeder la Chișinău	49
Boierii minții moldovenești	50
1914. După o sută de ani: 2014.....	51
Premiul Național în Republica Moldova	53
Eugen Lungu și cucerirea Sankt Petersburgului de către moldoveni	54
Atac la hăldani. Nemilos	56
Farmecul discret al țăranului bătrân	57
Constantin Tănase	58
Kaha Bendukidze	59
Uniunea Europeană și Uniunea Vamală pe înțelesul lui Igor	61
De ce 80 la sută dintre moldoveni nu citesc?	62
Așteptându-l pe Iohannis.....	64
Europenii	65
Usatâi, prințesele democrației și câștigătorul	65

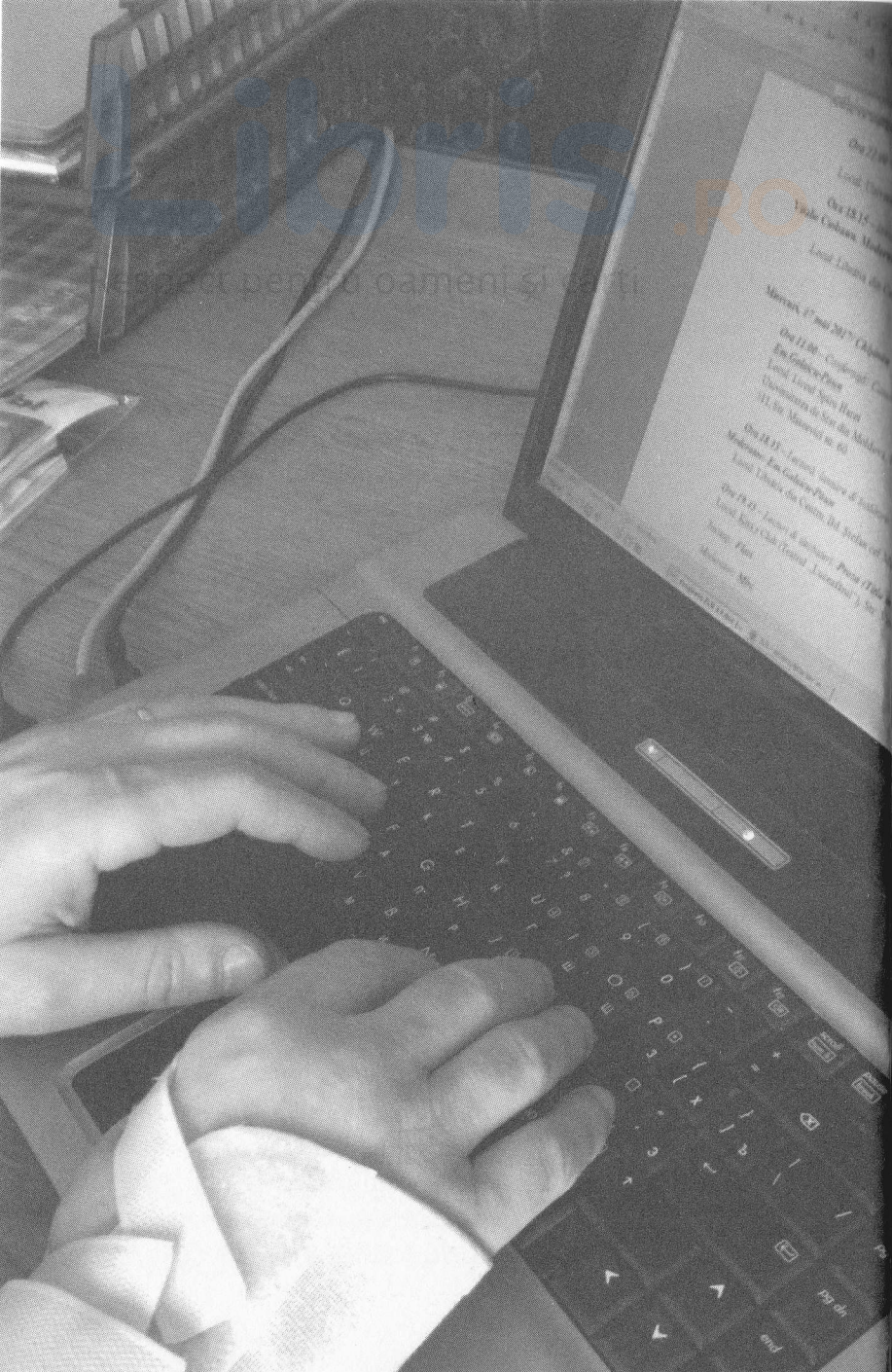
Proiectul de țară al lui Valentin Naumescu	67
Ultima zi de toamnă. 2014.....	68
Texte egoiste	70
Covorul basarabean	71
Adulter	74
Schimbarea la față a cărții românești din Chișinău	75
Războiul Opiului, negocierile și opinia publică.....	76
Literele lui Lică Sainciuc	77
Patrioții.....	77
Timbrul literar.....	79
Cărțile meschine.....	80
De la Grigoriță la Gr. Vieru.....	80
Lee Kuan Yew	81
Zece alese. Cele mai mari furturi din lume	83
Günter Grass.....	88
Nicușor	89
Desecretizarea pensiei.....	90
Shor. Adevăratul Shor. O biografie	91
9 mai. Șerpeni. Domnul Müller.....	94
Aferim!	96
Da-da. Nu-nu	96
Zece alese. Din seara Lică Sainciuc	97
Naționalizarea leilor.....	102
Acest popor înțelespt.....	103
Duminică. Misiune imposibilă	105
Când vine criza?	107
Dorin Chirtoacă. Al III-lea. Întâiul și ultimul	107

Greaca fără profesor	108
Așteptând-o pe Jeanne d'Arc	111
Civilizația Maia. Maia Sandu	112
Maia Sandu, singură împotriva tuturor	114
Biblioteci imperiale	115
Testamentul lui Gogol	116
Tony Hawks, la Librăria din Centru	117
Dorin Drăguțanu și dictatura proletariatului	118
Gheorghe Grău	119
Ce zice Aristofan	120
Al șaptelea dinte	121
Secretul vieții Sarei Dootz	122
Îngerii negri, diavolul alb	124
Era bine să fi fost	125
Ion, ușa și iarna	126
Orienturi/Occidenturi	128
Amintirile unui publicitar	129
O istorie a Republicii Moldova. Scurtă	131
Scriitorii fără cărți	132
Tudor Ctitor	133
<i>Bolgarca</i>	135
Cinci etaje, 77 de ani și 09 bani	135
Frica numelui	139
Vor fi și lucruri frumoase	140
Cum se scrie „bun-simț”	141
La Cornu au îmbătrânit copiii uciși	142
în august 1944	142
Democratice. Zece alese	144

Cinci zile care au zguduit lumea	145
Mâna Moscovei	149
Cum îl interpretăm pe Eugen Doga?	150
Canonicul Grigore Vieru	151
Ce nu știu moldovenii	152
Bugetul culturii	154
Consiliul Municipal, Cancelaria de Stat	
și locațiunea	154
„Cultivarea unui cititor activ”	155
Prețul cărții	156
Cartea pentru copii și girul USM	156
Demonii	159
Știri pozitive	159
Moartea vine primăvara	160
Vine 7 aprilie	161
7 aprilie 2009	162
Nepoții lui Țereteli	163
Erată	166
Shakespeare	166
Nicolae Esinencu	168
Buldâm – Ciornobâl	169
Comisarii lui Harap-Alb	171
Cum să (nu) pierzi Moldova (Republica Moldova)	174
Brexit	175
Lică Sainciuc, marele copil al Chișinăului ascuns	176
Poezia e la Bistrița	177
Prețul cărții. Pe copertă	178
Brexitul lirei de pe copertă	178
Izgoniții	179

Flautistul cu flaut de aur	180
Zebrele criminale	182
În căutarea lui Coșbuc	183
Pictorul de pe coperta cărții pentru copii	184
Doina Uricariu, Premiul Național 2016 în Republica Moldova.....	187
Ultima Doina Uricariu, întâiul Traian Vasilcău	189
Tudor Zbârnea. O expoziție	190
Traian Vasilcău, Premiul Național 2016.....	191
Bob Dylan, un Nobel pentru Florian Pittiș.....	192
Cuvinte pentru Alice. Prezidențiabilii.....	195
Negustorii de speranțe	198
Alegerea Sfântului Duh	199
Lepădatu, Vanga și Președintele 2016. Zece alese	200
Despre Unire. 2016	202
Maia Sandu, Immanuel Kant și un mârlan	203
Teatrul Național din Chișinău. O fotografie	204
Decalogul. După Dodon	205
Un președinte fără țară	206
Cum scriu norvegienii	208
Război și pace. Republica Moldova 2016	208
Președintele meu	210
Jurnal TV & presa, <i>Beata în marsupiu</i>	213
Omagiu prostituatelor	214
La datorie.....	216
Manualele gratuite	221
Moldoveni, Vă ordon: fiți fericiți!.....	223
Scutelnicii uninominalului	225
<i>Moby Dick</i>	226

Iar peste câmpia literelor va fi muntele Cipileaga	227
Bacul, poliștii și Arhiva Națională	227
<i>Edda</i> . Viața și moartea cărților	229
Unirea și depozitul legal	230
Valentin Guțu	232
Lustrui-m-aș cu leii voștri	234
Articolul 68	235
Profesorii noștri	237
Mulțumiri	239

Cum apar moldovenii?

La maternitate. După o fericire, care s-a întâmplat cu nouă luni în urmă, gravidele intră în maternitate. Obligatoriu se poartă halate cu multe buzunare. Într-un buzunar se pun bancnote de 10 lei, în altul de 20 de lei, în altul de 50 de lei, în altul de 500 de lei.

Instrucțiuni. Recunosc, eu m-am încurcat în bani și zânele care moșesc. Sunt mai multe decât poate reține mintea mea. În anumite circumstanțe vă orientați pe loc.

Așadar:

1. Îngrijitoarelor le dai câte 10 lei. Ca să nu-ți lase mizeria în salon. Asta o faci când intri în maternitate. Imediat.
2. Celor două surori medicale care te iau cu targa, când apar contracțiile, le dai câte 20 de lei. Asta o faci în ascensor. Ca să nu vadă nimeni. E bine să leșini după achitare. Ca să ajungi în sala de nașteri.
3. Moașei îi dai 500 de lei. Fătul nu poate emite pretenții că vrea să intre în această lume mai devreme. Întâi e Ștefan de pe bancnota de 500. Apoi *ecce homo!*
4. Surorilor medicale care îți aduc pruncul le dai câte 50 de lei. Ca să-l învelească cu grijă. Și să ți-l aducă pe al tău.
5. Dacă în salon te aduc aceleași două surori medicale cu aceeași targă, atunci sari peste punctul 5. Altfel, dacă sunt altele, repeți procedura. În ascensor. Ca să nu vadă nimeni. Le dai câte 20 de lei.

6. Portarului îi dai 40 de lei. Ca tatăl pruncului să-ți poată transmite de-ale gurii. Dacă acesta vrea să-și vadă copilul, în salon, atunci îi dai 100 de lei.

7. A doua zi după naștere lăuza va fi vizitată de un corp de medici. Sunt, de obicei, trei. Le dai câte 50 de lei de bonetă.

Așa apar moldovenii pe lume. Scorpioni, fecioare, pești, berbeci, tauri, lei, capricorni, vărsători. Goi. Dintr-un halat cu multe buzunare.

Și cu Ștefan cel Mare în preajmă. Întâiul nostru sfânt.

13 noiembrie 2012

Tender

De ninge, de plouă, de-i caniculă, Editura Cartier participă cu înverșunare la tot felul de tendere, concursuri de ofertă. Arareori obținem contractele, de cele mai multe ori le pierdem. Concursurile noastre mă trimit la o piesă. Este a unei scriitoare din Grecia. Posibil să fie din altă țară. Poate fi și scriitor. Piesa a fost prezentată în cadrul unui spectacol de buzunar în Londra. Subiectul poate fi și altfel.

Un soț tânăr și o soție tânără au intrat într-un supermarket. Să cumpere un om. Erau expuși în categoria de sus:

1. Domn alb, 50 de ani, bogat, englez, cu papion, snob, chel, la prețul de 75 000 de lire;
2. Doamnă albă, 44 de ani, bogată, în rochie de seară, blondă, inteligentă, a trecut prin trei adultere, la prețul de 75 000 de lire;
3. Student, 23 de ani, ochi albaștri, păr cârlionțat, stilat, la prețul de 50 000 de lire;

4. Secretară, 25 de ani, amanta bossului, aspect fizic excelent, se spune că e virgină, la prețul de 50 000 de lire.

Familia a zis că prețurile sunt exagerate. Și a căutat pe raftul al doilea. Unde erau expuși:

1. Depanator polonez, 38 de ani, studii superioare în filozofie, blond, înalt, la prețul de 35 000 de lire;
2. Englezoaică de vârstă medie, supraponderală, alcoolică, isterică, la prețul de 34 000 de lire;
3. Suporter al echipei de fotbal din Liverpool, de 40 de ani, muncitor în construcții, amator înverșunat de bere, la prețul de 30 000 de lire;
4. Magnat rus, agent KGB, vârsta – 34 de ani, arată de 50 de ani, ursuz, tăcut, a scăpat cu barbă încă de la Petru I, poate utiliza poloniu în varii situații, la prețul de 28 000 de lire.

Tânăra familie nu și-a putut permite asemenea prețuri. Cei doi au căutat în raionul second-hand:

1. Prostituată moldoveancă cu pașaport românesc, de vârsta fotbaliștilor pensionați, fără dinți (a fost într-un turneu prin Kosovo), la prețul de 80 de lire;
2. Refugiat din Pakistan, ajuns la Londra într-un autofrigider cu numere românești, încă înghețat, vârsta nu-i poate fi determinată, la prețul de 50 de lire;
3. Un hoț de buzunare din România, 25 de ani, nu prea îndemânatic, la prețul de 38 de lire;
4. Un copil negru, născut mort, la prețul de 2 lire.

Și tânăra familie, deoarece avea în buzunar doar o bancnotă de 5 lire, a cumpărat un făt mort. Cu 2 lire.

13 decembrie 2012

Și vom fi proști

Un test internațional a plasat elevii din Republica Moldova în rândul codașilor la lectură, matematică și științe.

Mai bine de jumătate dintre elevii de clasa a IX-a nu au dat dovadă de competențe în domeniile evaluate. Același scor este înregistrat în Albania, Kazahstan și Columbia. Cei mai deștepți elevi s-au dovedit a fi cei din China și Finlanda, iar cei mai analfabeți – cei din Kârgâzstan.

La testare au participat, acum doi ani, peste 5 mii de elevi în clasa a IX-a din 188 de instituții de învățământ din țară. La competențele privind lectura, țara noastră a ocupat locul 65 din 74 de țări participante. La matematică ne-am situat pe poziția 59, iar la științe ne-am plasat pe poziția 57 din clasament.

Profesorii spun că, în lipsa unor exerciții practice, elevii nu știu să aplice cunoștințele în viața de zi cu zi.

Officialii din Ministerul Educației ne sugerează că rezultatele proaste ale elevilor sunt rodul muncii profesorilor.

Cam așa arată știrea preluată din *Jurnal*, ascunsă printre alte știri într-o zi de sâmbătă. Ea însă n-a ținut prima pagină a ziarelor noastre. Nici orele de vârf ale televiziunilor noastre.

Profesorii dau astfel vina pe lipsa de exerciții practice. Ministerul dă vina pe profesori. Și uităm că:

1. Copiii apar pe lume ca o întâmplare nefericită a unor plăceri scurte de altădată dintre un ea și un el. Uităm să vorbim cu ei. Să le arătăm zăpada, luna și balega. Iar ca să nu ne bată la cap, le cumpărăm un televizor, o antenă parabolică și le punem un canal cu desene animate în arabă.

2. La grădiniță îi învățăm doar cu poezii de carton. Obligatoriu, îi punem pe „un taburet” să recite „cățeluș cu părul creț”, când ne-am adunat la un rachiou cu familiile. Ca să vedem ce i-a învățat educatoarea.
3. Educatoarea urăște copiii încă de când s-a dus la facultatea de pedagogie. Dacă învăța mai bine în școală, atunci mergea la o altă facultate.
4. În clasele primare îi dăm copilului radicali. La matematică. Avicena la științe. Ion Barbu la lectură. Și atât de mult de învățat, încât, după opt ore de făcut lecțiile, copiii sârguincioși încă nu le-au terminat.
5. Învățătoarea urăște copiii încă de când a dat la facultatea de pedagogie. Dacă învăța mai bine în școală, atunci mergea la o altă facultate.
6. În clasele liceale îi dăm copilului probleme cu 5 necunoscute. La matematică. *Morcoveață* la română. Anatomia robotului la științe (deja avem vreo 5 obiecte ieșite din științe).
7. Profesorul urăște copiii încă de când a dat la facultatea de pedagogie. Dacă învăța mai bine în școală, atunci mergea la o altă facultate.
8. Copilul se duce la universitate. Ca să învețe ceva ce nu-i va fi nicicând de folos în viață. Dar facultatea de pedagogie e doar pentru perdanți.

Între timp, noi am crezut că vom fi mai deștepți dacă vom fi pentru istoria românilor. Din oficiu vom fi deștepți dacă vom spune limbii române că e română. Din naștere suntem deștepți că Eminescu e peste tot. Suferim că nu suntem în Europa. Și nu avem abilități practice. Să deschidem cărțile. Și să le citim.

Și vom fi proști.

18 decembrie 2012

De Ignat

Vară târzie. La cosit. El susține că a băut două pahare de vin. După o coasă grea. Nimeni nu poate confirma sau infirma cantitatea vinului. Dar există anumite dubii. S-a culcat puțin pe o căpiță de fân. Să hodinească. A adormit. Coroana dentară îi deranja cumva somnul lin. A scos-o. A pus-o undeva pe lângă el.

După somn a căutat-o. Dar era prea obosit ca s-o găsească. A adus fânul acasă. Și, de fiecare dată când dădea la animale, căuta prin fân coroana dentară.

Oile, animale creștine, linciureau fânul și mai lăsau din paie altor viețuitoare ale gospodarului. Atunci omul lua paiele și le dădea la porci. Așa a fost și în acea zi de noiembrie, când gospodarul a dus porcului paiele rămase de la oi. Care era alintat cu multă duioșie și pietate cu numele Deputatu' Meu. Separația puterilor în curtea gospodarului era ca la europeni. Distinctă. În acea idilă a democrației s-a auzit un trosnet. Porcul a găsit printre paie și a mâncat jumătate din coroana dentară. Cealaltă jumătate a fost recuperată de stăpân. Dar nu i-a mai folosit la nimic.

Apoi a venit ziua de Ignat.

14 ianuarie 2013

Eminescu. Azi

Politicienii vor merge la bustul tău. Să depună garoafe roșii și trandafiri albi. Vor vorbi pentru canalele tv cât de mare ești. Probabil, vor învăța două versuri pe de rost. Sau le vor citi de pe iPhone. Ca să dea bine la camerele video.

Scriitorii se vor duce la bustul tău. Să spună poeziile lor. Vor acorda câteva interviuri. Mai puține decât politicienii.

Liceenii vor merge la bustul tău. Să recite câteva poezii din tine. Nu vor acorda niciun interviu.

Apoi se vor duce toți la un concert. Închinat Zilei Naționale a Culturii. Întâmplător, unele cântece vor fi pe versurile tale.

Seara, viii, care te ucid în fiecare an de ziua ta, vor fi fericiți.

15 ianuarie 2013

Jurnaliști și vremuri în trei portrete

PORTRETUL JURNALISTULUI ÎN ETATE. Lucrează în presa scrisă. La același ziar de când se ține minte.

Pantofi uzați. Costum cu două numere mai mare. Cravată demodată. Cămașă cu gulerul ros. Citește *Literatura și arta*. Are prin buzunare tichete de troleibuz compostate încă în 1992. Are apartament cu două camere pe Dokuceaev. Are un copil. Are apartament cu trei camere pe Dokuceaev. Are doi copii. WC-ul nu-i funcționează. A citit Tolstoi. Și Eminescu e mare. Are o bibliotecă formată încă în anii studenției. Nu cumpără cărți din 1993. Nu citește. Nu se duce la teatru. Nu intră în librării. Bea vin prost și vodcă ieftină. Fumează *Doina*. Se uită la *Mesager*. Comentează știrile. Are multe întrebări retorice. Are o soție care l-a înșelat cu un caricaturist bătrân. Îl citește pe Tănase. Este de acord cu el. Se mândrește cu el. Mănâncă borșul încălzit a treia oară. Singur. Soția sa e la telefon.

Și-a irosit viața. Și e trist.

Nu are pistol.

În debara i-au rămas ustensilele pentru pescuit. Încălcite și prăfuite.

PORTRETUL JURNALISTULUI ÎNTRE DOUĂ VÂRSTE. Lucrează în presa scrisă. A fost cam pe la toate ziarele din Chișinău.

N-a purtat niciodată cravată. Tricou pentru vară. Pullover pentru iarnă. Adidași pentru iarnă și vară. Trăiește în Tolstoi. Dar, public, declară că e fan Dostoievski. A citit Kafka, Roland Barthes, Sartre, Camus. În sala de literatură străină a Bibliotecii „Krupskaia”. Sau sub băncile din aulele universitare. Din cărțile Edituri Univers, învelite cu grijă în ziarul *Komsomolskaia pravda*. A fost la mitingurile de eliberare națională. A stat în genunchi în Piața Marii Adunări Naționale. S-a bucurat când Chișinăul a arborat tricolorul. Este unionist. Este anticomunist convins. Trăiește în gazdă. Soția l-a părăsit. Pentru un medic mai descurcăreț. Copilul, unicul său copil, învață în Franța. A obținut bursă. Pentru cunoștințe. De mult n-a mai citit nimic. Nu se uită la televizor. Fumează *Bond* roșu. Bea vodcă *Spicușor*. Din paște în paște își petrece noaptea cu vreo creștină întâmplătoare.

N-are niciun hobby.

Regretă că n-a plecat peste hotare. Oriunde. Să facă orice altceva.

Se gândește că va pleca într-o bună zi. În Italia. Sau, poate, Portugalia.

Dar a ajuns criza și acolo. Și rămâne în tranziție. De 20 de ani.

PORTRETUL JURNALISTULUI TÂNĂR. Lucrează la o televiziune privată.

Poartă pantaloni slim. Este parfumat cu Semiaki. Are tatuaj. Mai jos de ficat. Părinții, plecați în Italia cu 12 ani în urmă, îi trimit regulat bani și colete. A citit *Alchimistul*. A auzit ceva de Cărtărescu, cel care a scris *De ce iubim femeile*. Știe ce înseamnă pronume și adjective posesive. Dar nu din gramatica limbii române. Are iPhone. Are iPad. Și-a descărcat o bibliotecă de cărți digitale. Le va citi cândva. Are iubită. Dar s-a cam plictisit de ea. Va trebui să-și caute o altă gagică.

Nu este nici unionist. Nu este nici comunist. Îl doare în cot de politică.

Trăiește în gazdă. Dar nu-l deranjează.

Are blog.

Are tupeu.

Și are un viitor înainte.

12 februarie 2013

Celeabinsk 65

Citesc în *Adevărul*: „În anul 1957 în munții Ural, regiunea Celeabinsk, a avut loc primul accident nuclear sovietic la uzinele Mayak, unde se fabricau arme nucleare. Instalațiile au fost construite de sovietici în anii 1940, iar accesul în zonă a fost interzis pentru străini timp de peste 45 de ani. Abia în 1992 președintele rus Boris Elțin a semnat un decret prin care permitea accesul oamenilor de știință occidentali în zonă. Potrivit lor, explozia atomică a ucis peste 50.000 de persoane, distrugând complet mai multe localități. O oră petrecută acolo ar putea fi fatală pentru orice om”.

După primul an de facultate am fost recrutat în armată. Ca pedeapsă, pentru că în documentele comisariatului militar eram citat pe 25 sau 27 iunie, iar în citația pe care o aveam la mână era scris 27 sau 29 iunie, când m-am și prezentat, am fost trimis în Celeabinsk 65.

Este o zonă închisă. Cu sârmă ghimpată. Cu pichete de grăniceri. Cu munți care aduc aminte de munții domoli ai Elveției. Sau, mai degrabă, ai Sloveniei. Cu lacuri și mlaștini. Cu turme de țânțari în cele trei luni de vară. Cu temperaturi de peste 30 de grade. Cu geruri de până la minus 45 în restul anului. Nu există toamnă sau primăvară. Elanii erau imenși. Și mulți. În interior sunt câteva platforme de prelucrare ale uraniului și plutoniului. Acestea sunt uzinele Maiak. Uzina Maiak. Fiecare platformă, de asemenea, e izolată cu sârmă ghimpată. Mai sunt câteva pușcării cu recidiviști condamnați la peste 15 ani. Izolate și ele cu sârmă ghimpată. Sunt 8 pichete de grăniceri. Izolate cu sârmă. Sunt trupe de interne. Izolate cu sârmă. Este și „stroibat” („tereleu” = târnăcop + roabă + lopată). Izolat și ăsta cu sârmă. Și foarte mulți „osobiști” („ochiști”). Care umblă printre sârmele ghimpate. Există o universitate în domeniul științelor nucleare. O cale ferată. Izolată cu sârmă. Case cu etaj în stil stalinist, făcute în anii '50. Orașul a fost construit pe locul câtorva așezări omenești. Toți locuitorii au devenit ostatici ai zonei. Au fost aduși ostași din Armata Roșie. Toată lumea doar intra în oraș până în anii '60-'70. Ieșire din zonă nu exista.

Explozia de la platforma din '57 era izolată și ea cu sârmă ghimpată. Brazii din zonă erau retezați. Câteva lacuri nu înghețau niciodată. Nici la 45 de grade de ger. Lioha Golomidov, din Piter, intra fără nas în fiecare iarnă. Îl purta doar în cele trei luni de vară.

În primul an de serviciu militar aveai un schi. Perechea o obțineai abia în al doilea an.

Mașinile militare din Celeabinsk 56, când au fost trimise la Ciornobâl, au dublat nivelul radiației.

Aerul era îmbibat cu un miros de pucioasă. Hainele noastre miroseau a pucioasă.

Așa cum miroase acum viitorul Republicii Moldova.

25 martie 2013

O fotografie

Era război rece. Rușii luptau cu americanii. Americanii luptau cu rușii. Era epoca înarmărilor. Și a dezarmărilor. Era vremea președinților schimbători. Și a eternului Brejnev.

Erau principii și valori. Ale sovieticilor. Erau principii și valori. Altele. Ale americanilor.

Într-o casă din nordul Basarabiei, de un păretar era prinsă o fotografie cu legenda ei, decupată dintr-un ziar rusec.

— Ce-i cu fotografia asta, mămuică?

— Sunt patru soldați americani, care au supraviețuit într-o barcă de cauciuc, în ocean, fără merinde, 44 de zile.

Bunică-mea n-avea icoane în casă. N-avea alte tăieturi din ziare. Mai avea niște fotografii de-ale rudelor, fetelor, nepoților.

Și acea fotografie cu patru umbre de oameni. Și-mi spunea povestea naufragiului lor. Și povestea supraviețuirii lor.

Era o poveste cu principii și valori.

3 aprilie 2013